

че душата е безсмъртна. Това е философски въпросъ, но питамъ: безсмъртни ли сж душитъ на всички хора? Казватъ, че всички хора сж чада Божии. Да, всѣки човѣкъ, който има Божие дихание, той е чадо Божие, той е Синъ Божий. За онѣзи души, които иматъ Божие дихание, нѣма защо да доказваме това; онѣзи пъкъ, душитъ на които нѣматъ Божие дихание, ще оставимъ да вървятъ по естествения пътъ на своето развитие.

Често хората изпадатъ въ извѣстни противорѣчия. Защо? — Защото тѣ не съпоставятъ нѣщата. Питамъ: какво ще се ползвате, ако въ аудиторията на нѣкой виденъ съврѣмененъ професоръ вкарате вашитѣ най-хубави коне и волове да слушатъ лекцията му? Или, какво ще се ползвате, ако ги запишете студенти въ университета? Казвате: „Има коне, които знаятъ да смѣтатъ, да вадятъ квадратенъ коренъ отъ нѣкой числа.“ Казвамъ: това сж конски квадратни корени! Когато на единъ трънъ се присади нѣкоя благородна присадка, и този трънъ ражда хубави, благородни плодове, отъ кого зависи тоа? — Това не зависи отъ тръна, а отъ онази благородна присадка, която нѣкой разуменъ човѣкъ е присадилъ.

И тѣй, първиятъ въпросъ, който човѣкъ трѣбва да знае за себе си е слѣдниятъ: има ли той душа, или нѣма? Всички души не сж излѣзли отъ Ъога изведнѣжъ, въ едно и сжщо врѣме, но послѣдователно, въ врѣме и пространство. Въ тази послѣдователностъ на своето излизане, тѣ се намиратъ помежду си въ такова отношение въ каквото се намиратъ музикалнитѣ тонове единъ спрямо другъ. Въ отношенията си душитъ съставляватъ помежду си извѣстни хармонични групи. Хората на сегашната еволюция отчасти само разрешаватъ въпроса за произхода на човѣка. Тѣ започватъ отъ най-малката клѣтка, прослѣдяватъ пътя на постепенното ѣ развитие, докато стигнатъ до човѣка. Значи, тѣ разглеждатъ въпроса еволюционно. Източнитѣ народи вървятъ по обратенъ